nejsem alkoholik
Vložil jenny - 27/06/2012 20:44

Nejsem alkoholik,ale pokud je oslava a po ní něco zbyde,každý večer si něco dám,ale v momentě kdy už není nic mi to nevadí,že nepiji alkohol a žiju dál jako obvykle,Nevím jak se tomu říká,ale když nic není,nemám obsťák :laugh: Poradí mi snad někdo?????

==========

Re: nejsem alkoholik
Vložil Bludička - 27/06/2012 22:22

Zdravím Jenny,
asi vážně nejsi alkoholik,ale i já tak začínala a bylo to fajn.No.....a přečti si dnes moje příspěvky.Vážně na ně nejsem pyšná!!!Buď ve střehu!
Měj se pěkně.

==========

Re: nejsem alkoholik
Vložil Jana Mertosová - 27/06/2012 23:05

Ona jedna věc je MYSLET SI SÁM,ŽE MI NIC NENÍ A NECHYBÍ.Druhá věc je jestli tomu tak DOOPRAVDY JE!Funguje to tak,že nezvládám určité životní situace.-Ve skutečnosti to sama před sebou popírám,stydím se za to.Výsledkem toho procházím bud´výčitkami svědomí, nebo nemístným studem,či potlačováním svých emocí a popíráním sebe sama.Může to být i nadměrná starost,nedostatek efektivního odpočinku,nepřiznaný pocit strachu,či úzkostí.ŠKÁLA JE PESTRÁ.Zamyslila bych se sama nad sebou a volila upřímnou odpověď´sama sobě PROČ VLASTNĚ MUSÍM PÍT.tOTO ROZHODNĚ NENÍ OTÁZKA JEN CHUTI NA ALKOHOL.Pravý problém je vždy skrytý.Dá se nalézt a odstranit jen upřímností k sobě samému a PRACOVAT NA PROBLÉMU DŘÍV NEŽ SE ROZBĚHNE CELÁ ZÁVISLOST

==========

Re: nejsem alkoholik
Vložil Liba - 28/06/2012 04:45

Alkoholismus je nemoc, a mozek si vždy odůvodní napití, omluvu, proto dlouho vůbec netušíme, do čeho padáme.Vždyť v našem státě je chlast, opilci, úplně běžná věc, nic divného, spíše úsměvného.....

==========

Re: nejsem alkoholik
Vložil Roman Roman - 16/07/2012 22:35

---

ahoj.
A jakej máš důvod to dopíjet? Jak myslíš, že by to třeba....mohlo dopadnout.
Třeba ne, ale proto, by musel být důvod. Tím důvodem by mohlo být třeba to, že nebudeš dopíjet :) .
Ahoj.

==========

Re: nejsem alkoholik

Vložil Jana Mertosová - 18/07/2012 22:49

Já abs´táky neměla celá léta.Dokázala jsem vypít kvanta alkoholu,kdy už se ostatní váleli pod stolem,nemohli chodit,zvraceli a já nevím co ještě.Tyto jejich stavy jsem neznala a ani nechápala.Utvrdilo mne to v tom,že umím pít a že mi vůbec nic nehrozí.Toto období u mne trvalo opravdu velice dlouho,než došlo k zvratu co se týkalo pití.Má tolerance šla prudce dolů a s ní se začínaly dostavovat horší a horší průběhy abstinenčních příznaků,spojených strachem,úzkostí a depresemi všeho druhu.Nespavostí,dokonce jsem se dostala do stavu maniodepresí.Začala jsem trpět odporem k sobě samé,stavy výčitek svědomí které ústili k sebevražedeným pokusům.Bylo to šílenství,když jsem pila,ale i šílenství,když jsem nepila.

==========